

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความวิตกกังวลในการเรียนก่อนและหลังการใช้โปรแกรมเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก กรณีศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีความบกพร่องทางการเห็น ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนรายวิชา001210 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 1 (Oral Expression 1) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนที่ใช้โปรแกรมเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 10 แผน แบบวัดความสามารถทางการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดความวิตกกังวลของกรณีศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละและระดับคุณภาพ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. หลังจากการเรียน โดยใช้โปรแกรมเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก กรณีศึกษามีความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้ เป็นระดับดีมาก
2. หลังจากการเรียน โดยใช้โปรแกรมเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก กรณีศึกษามีความวิตกกังวลลดลงจากระดับวิตกกังวลมาก เป็นระดับวิตกกังวลค่อนข้างน้อย

The purposes of this research were to compare the case study's listening and speaking abilities, and learning anxiety before and after using assistive technology program. The case study was one of the second year Thai major students with visual impairment taking the Oral Expression 1 Course (001210) in the second semester of academic year 2008 at the Faculty of Humanities, Chiang Mai University, Chiang Mai. The research instruments consisted of 10 lesson plans, a listening-speaking interview test and the English language learning anxiety test. The data obtained were analyzed by using percentage and quality level.

The finding of this research were as follows

1. After using assistive technology program, the case study's English listening speaking abilities were increased from fair level to very good level.
2. After using assistive technology program, the case study's anxiety was decreased from high level to low level.